

TAEVARIIGI SÕNUMITOOJATE KOOLITUS

PÄRAST „taevariigist” jutlustamist kutsus Jeesus samal õhtupoolikul kuus apostlit kokku ja tutvustas neile oma plaani külastada Galilea järve äärsed linnu. Ta vennad Jaakobus ja Juudas solvusid väga, et neid sellele nõupidamisele ei olnud kutsutud. Nad olid kuni selle ajani arvanud end kuuluvat Jeesuse lähedaste kaaslaste ringi. Ent Jeesus ei soovinud oma lähisugulasi selle taevariigi apostlitest suunajate korpuse liikmeteks võtta. Jaakobuse ja Juuda väljajätmisega väheste valitute seast ja ilmse eemalehoidmisega emast pärast Kaana sündmusi hakkaski tekkima ja üha laienema Jeesuse ja tema perekonna vaheline kuristik. Niisugune olukord püsis kogu Jeesuse avaliku teenistuse jooksul — nad peaaegu ütlesid temast lahti — ning lahkkelid lõppesid päriselt alles pärast Jeesuse surma ja ülestõusmist. Tema ema usk ja lootus löid kõikuma ning teda valdasid üha enam pettumus- ja alandustunne ning meeleheide. Vankumatult ustavaks jäi oma isast vennale ainult noorim, Rutt.

² Kogu Jeesuse pere oli kuni tema ülestõusmiseni Jeesuse avaliku teenistusega väga vähe seotud. Kui prohvetit austatakse igal pool mujal kui oma riigis, siis arusaavat mõistmist leiab ta samuti kõikjal peale oma pere.

1. VIIMASED ÕPETUSSÕNAD

¹ Järgmisel päeval, 23. juunil 26. a pKr, andis Jeesus neile kuuele oma viimased juhised. Ta käskis neil minna kahekaupa õpetama rõõmusõnumeid taevariigist. Ta keelas neil inimesi ristida ega soovitanud avalikke jutlusi pidada. Ta selgitas, et lubab neil hiljem avalikult jutlustada, kuid mõnda aega peaksid nad paljudel eri põhjustel kaasinimestega suhtlemise praktilisi kogemusi omandama. Jeesus pani ette teha esimesel rännakul ainult *isikuti tööd*. Ehkki see teade valmistas apostlitele mõnevõrra pettumust, said nad vähemalt osaliselt aru, miks Jeesus soovib taevariigi kuulutamist sel viisil alustada, ning asusid tööle täis südinkust ja vankumatut entusiasmi. Ta saatis nad teele kahekaupa: Jaakobus ja Johannes läksid Keresasse, Andreas ja Peetrus Kapernauma, Filippus ja Naatanael aga Tarihheasse.

² Enne nende kahe esimese teenistusnädala algust kuulutas Jeesus neile, et ta kavatseb jätta taevariigi töö pärast oma lahkumist kaheteistkümne apostli hoolde, ning volitas igauht neist valima oma varaste pöördunute seast ühe tulevase apostlikorpuse liikme. Seepea-

le küsis Johannes: „Aga Meister, kas need kuus meest tulevad meie sekka ja jagavad kõike võrdselt meiega, kes me oleme olnud sinuga alates Jordani jõest ja kuulnud kõiki su õpetusi, valmistudes selleks meie esimeseks tööks taevariigi heaks?” Ja Jeesus vastas: „Jah, Johannes, iga teie valitud mees saab üheks meie seast ja te õpetate neile kõike, mis puudutab taevariiki, nii nagu mina teile olen õpetanud.” Nii kõneldes, lahkus Jeesus nende juurest.

³ Need kuus ei läinud kohe lahku oma tööd tegema, vaid arutasid enne pikalt Jeesuse käsku, et igaüks peab valima ühe uue apostli. Lõpuks võeti kuulda Andrease nõu ja mindi oma ülesannet täitma. Andreas ütles kokkuvõtlikult järgmist: „Meistril on õigus, et meid on selle töö tegemiseks liiga vähe. Õpetajaid on juurde vaja ja Meister on ilmutanud meie suhtes sellega suurt usaldust, et tegi meile ülesandeks need kuus uut apostlit valida”. Kui nad tol hommikul lahku läksid, et oma tööd teha, tundsid nad kõik end veidi rõhutult. Nad teadsid, et hakkavad Jeesusest puudust tundma, ning lisaks oma kartusele ja ujedusele teadsid nad ka seda, et polnud taevariigi sissejuhatamist niimoodi ette kujutanud.

⁴ Kuus apostlit pidid töötama kaks nädalat ja pöörduma siis Sebedeuse majja tagasi nõu pidama. Jeesus läks vahepeal Naatsaretti külastama Joosepit ja Siimonit ning teisi seal läheduses elavaid pereliikmeid. Jeesus tegi oma pere usalduse ja kiindumuse säilitamiseks kõik, mis inimlikult võimalik ja kooskõlas pühendumisega oma Isa tahte täitmisele. Ta täitis selles osas täielikult oma kohust ning enamgi veel.

⁵ Sel ajal kui apostlid seda ülesannet täitsid, mõtles Jeesus palju Johannesest, kes oli nüüd vangis. Ta tundis suurt kiusatust kasutada tema vabastamiseks oma potentsiaalseid võimeid, kuid jäi taas „ootama Isa tahtet”.

2. KUUE VÄLJAVALIMINE

¹ Seda kuue apostli esimest misjonireisi saatis erakordne edu. Nad kõik avastasid, kui suur väärtus on otsestel isiklikel kontaktidel inimestega. Jeesuse juurde tagasi pöördudes mõistsid nad täielikumalt, et usk ongi tegelikult ainult ja tervenisti *isiklik kogemus*. Nad hakkasid tunnetama, kui väga januneb lihtrahvas religioosset lohutussõnu ja vaimset virgutust kuulda. Nad tahtsid Jeesuse ümber kogunedes kõik korraga

rääkida, aga Andreas võttis juhtimise enda peale, kutsus nad ükshaaval ette ja laskis neil Meistrile ametlikud ettekanded teha ning kuue apostli kandidaadid esitada.

² Kui igaüks oli omavalitud uut apostlit tutvustanud, palus Jeesus teistel kandidaadi poolt või vastu hääletada ja nii võtsid esimesed kuus apostlit kõik kuus uut apostlit ametlikult vastu. Seejärel teatas Jeesus, et nad külastavad kandidaate ja kutsuvad neid oma teenistusse.

³ Äsjavalitud apostlid olid:

⁴ 1. *Matteus Leevi*, Kapernauma tollimaksude koguja, kelle kontor asus linnast ida pool, Batanea piiri ääres. Teda oli valinud Andreas;

⁵ ¶ 2. *Toomas Didymos*, kalur Tarihheast, kes oli varem töötanud Gadaras puusepa ja kiviraidurina. Teda oli valinud Filippus;

⁶ ¶ 3. *Jaakobus Alfeus*, kalur ja talupidaja Keresast, kelle oli valinud Jaakobus Sebedeus;

⁷ ¶ 4. *Juudas Alfeus*, Jaakobus Alfeuse kaksikvend, samuti kalur, kelle oli valinud Johannes Sebedeus;

⁸ ¶ 5. *Seloot Siimon* oli kõrge ametnik selootide isamaalises organisatsioonis, kuid loobus sellest ametist, et ühineda Jeesuse apostlitega. Enne selootidega ühinemist oli Siimon olnud kaupmees. Teda oli valinud Peetrus;

⁹ ¶ 6. *Juudas Iskariot* oli Jeerikos elanud rikaste juutide ainus poeg. Kui ta Ristija Johannese poolehoidjaks hakkas, ütlesid tema saduseridest vanemad temast lahti. Ta otsis sealkandis parajasti tööd, kui Jeesuse apostlid ta leidsid, ning Naatanael kutsus ta apostlite sekka põhiliselt tänu tema kogemustele rahaasjades. Juudas Iskariot oli kaheteistkümnest apostlist ainus juudalane.

¹⁰ ¶ Jeesus veetis kuue apostliga terve päeva, vastates nende küsimustele ja kuulates nende üksikasjalike ettekandeid, sest neil oli jutustada paljudest huvitavatest ja kasulikest kogemustest. Nüüd nad mõistsid, kui tark oli olnud Meistri plaan saata nad vaikselt individuaalset tööd tegema, enne kui nad alustavad palju pingutust nõudvat avalikku teenistust.

3. MATTEUSE JA SIIMONI KUTSUMINE

¹ Järgmisel päeval läks Jeesus koos kuue apostliga tollimaksude kogujat Matteust külastama. Matteus juba ootas neid, ta oli oma raamatupidamise korda seadnud ja valmis andma kontori asjaajamise vennale üle. Tollihoone juurde jõudes astus Andreas Jeesusega ette

ja Jeesus ütles Matteusele otsa vaadates: „Järgi mind.” Ning Matteus tõusis ja astus koos Jeesuse ja apostlitega oma majja.

² Matteus rääkis Jeesusele banketist, mille ta tolleks õhtuks oli kavandanud. Ta soovis anda õhtusöögi oma perele ja sõpradele, kui Jeesus selle heaks kiidaks ja nõustuks olema aukülaline. Jeesus noogutas nõusoleku märgiks. Peetrus viis Matteuse kõrvale ja selgitas, et ta on kutsunud apostlitega kaasa ka kellegi Siimoni, ning tal lubati Siimon pidusöögile paluda.

³ ¶ Pärast lõunasööki Matteuse majas läksid nad kõik koos Peetrusega seloot Siimonit külastama, kelle leidsid tema endisest töökohast, mida nüüd juhtis ta vennapoeg. Kui Peetrus viis Jeesuse Siimoni juurde, tervitas Meister tulihingelist patriooti ja ütles vaid: „Järgi mind.”

⁴ ¶ Siis läksid nad kõik tagasi Matteuse majja, kus räägiti kuni õhtusöögini palju poliitikast ja religioonist. Leevide pere oli tegelnud äri ja maksukogumise juba pikka aega, seepärast oleksid variserid võinud paljusid sellele Matteuse banketile kutsutud külalisi „tõlneriteks ja patusteks” nimetada.

⁵ Kui tol ajal mõni silmapaistev tegelane niisuguse vastuvõtu või banketi korraldas, oli tavaks, et kõik huvilised võisid banketiruumis viibida, vaadata pealt, kuidas külalised söövad, ning kuulata lugupeetud inimeste vestlust ja kõnesid. Seepärast oligi enamik Kapernauma variseridest kohal, et jälgida, mida Jeesus sel ebatavalisel koosviibimisel teeb.

⁶ Õhtusöögi käigus sööjate tuju üha tõusis ja kõik tundsid end nii suurepäraselt, et pealtvaatavad variserid hakkasid südames Jeesust kritiseerima, et ta sellisel heatujulisel ja muretul peol osaleb. Kui õhtul hiljem kõnesid peeti, läks üks õelamatest variseridest isegi niikaugele, et hakkas Jeesuse käitumist Peetruse ees kritiseerima: „Kuidas julged sa meile õpetada, et see mees on õiglane, kui ta sööb koos tõlnerite ja patustega ja viibib nii muretutel meelelahutustel?” Peetrus andis selle kriitika Jeesusele sosinal edasi, enne kui too kokkutulnuid lahkudes õnnistas. Kui Jeesus kõnelema hakkas, ütles ta: „Tulnud siia täna Matteust ja Siimonit meie kaaslasteks vastu võtma, on mul hea meel näha teie rõõmsat meelt ja seltskondlikkust, kuid te peaksite veelgi enam rõõmustama, sest paljud teist pääsevad saabuvasse vaimuriiki, kus te naudite küllaga taevariigi rõõme. Ning teile, kes te siin seisate ja mind oma südames kritiseerite selle eest, et ma olen tulnud oma sõpradega lõbutsema, lubage mul öelda, et ma olen tulnud kuulutama rõõmu ühiskonnas allasurututele ning vaimuvabadust moraalselt vangisoliijatele.

Kas on mul vaja teile meelde tuletada, et arsti vajavad mitte terved, vaid haiged? Olen tulnud kutsuma mitte õigeid, vaid patuseid.”

⁷ See oli tõesti kõigile juutidele võõras vaatepilt: näha õiglase loomuga ja üllast meest suhtlemas vabalt ja rõõmsalt lihtrahvaga, isegi jumalakartmatute ja naudinguid otsivate tõlnerite ning tuntud patustajatega. Seloot Siimon tahtis sel koosviibimisel Matteuse majas kõnet pidada, kuid Andreas teadis, et Jeesus ei taha saabuvat taevariiki selootide liikumisega siduda, ning veenis teda avalikust esinemisest hoiduma.

⁸ Jeesus jäi oma apostlitega tol õhtul Matteuse majja ja kui inimesed oma kodudesse läksid, rääkisid nad ainult ühest: Jeesuse headusest ja sõbralikust meelest.

4. KAKSIKUTE KUTSUMINE

¹ Järgmisel päeval läksid kõik üheksa paadiga Keresasse, et esitada ametlik kutse kahele järgmisele apostlile, Jaakobusele ja Juudasele, Alfeuse kaksikutest poegadele, kelle olid valinud Jaakobus ja Johannes Sebedeus. Kaluritest kaksikvennad ootasid Jeesust ja tema apostleid juba kaldal. Jaakobus Sebedeus tutvustas Meistrit Keresa kaluritele ja Jeesus vaatas neile otsa, noogutas ning ütles: „Järgige mind.”

² ¶ Nad veetsid tolle õhtupooliku koos ja Jeesus andis neile põhjalikke õpetusi pidulikes sündmustes osalemise kohta, lõpetades oma jutu järgmiste märkustega: „Kõik inimesed on minu vennad. Mu taevane Isa ei põlga ühtki meie loodud-olendit. Taevariik on lahiti kõigile meestele ja naistele. Mitte keegi ei tohi sulgeda halastuse ust näljase hinge ees, kes soovib sinna siseneda. Me sööme koos kõigiga, kes soovivad taevariigist kuulda. Meie taevane Isa peab kõiki inimesi võrdseteks. Seepärast ärge keelduge jagamast leiba variseri ega patustajaga, saduseri ega tõlneriga, roomlase ega juudiga, rikka ega vaesega, vaba mehe ega vangiga. Taevariigi uks on avari kõigi ees, kes soovivad tunda tõe ja leida Jumalat.”

³ ¶ Tol õhtul Alfeuste majas lihtsa õhtueine ajal võeti kaksikvennad apostlite perre. Hilisõhtul pidas Jeesus oma apostlitele esimese õppetunni ebapuhaste vaimude päritolu, olemuse ja eesmärgi kohta, kuid nad ei saanud tema jutust aru. Neil oli väga kerge Jeesust armastada ja imetleda, kuid väga raske paljudest tema õpetustest aru saada.

⁴ Pärast öist puhkust sõitsid nad kõik, kokku üksteist inimest, paadiga Tarihheasse.

5. TOOMASE JA JUUDA KUTSUMINE

¹ Kalur Toomas ja rändur Juudas ootasid Jeesust ja apostleid Tarihheas kaluripaatide maabumiskohas ning Toomas viis nad kõik oma koju, mis oli sealsamas lähedal. Filippus tutvustas nüüd Toomast kui omavalitud apostlikandidaati ja Naatanael sama au pälvinud juudalast Juudas Iskariotti. Jeesus vaatas Toomale otsa ja ütles: „Toomas, sul pole usku, ent ma võtan su sellest hoolimata vastu. Järgi mind.” Juudas Iskariotile ütles Meister: „Juudas, me kõik oleme ühest lihast ja sind meie sekka vastu võttes palvetan ma, et sa jääksid alati ustavaks oma galilea vendadele. Järgi mind.”

² ¶ Pärast einet viis Jeesus need kaksteist meest mõneks ajaks eemale, et nendega koos palvetada ja õpetada neile Püha Vaimu olemust ning tööd, kuid nende imeliste tõdede tähendus, mida ta püüdis õpetada, jäi meestele jälle suures osas arusaamatuks. Üks sai ühest asjast aru ja teine teisest, kuid keegi ei mõistnud kogu õpetust. Nad tegid alati selle vea, et püüdsid sobitada Jeesuse uut evangeeliumi oma vanade religioosete uskumustega. Nad ei saanud aru, et Jeesus on tulnud kuulutama uut pääsemisevangeeliumi ja rajama uut teed Jumala leidmiseks; nad ei tajunud, et tema *oligi* taevase Isa uus ilmutus.

³ Järgmisel päeval jättis Jeesus oma kaksteist apostlit omapead. Ta tahtis, et nad isekeskis tuttavaks saaksid, ja soovis, et nad arutaksid seda, mis ta oli neile õpetanud. Meister pöördus õhtusöögiks tagasi ja õhtusöögijärgsetel tundidel rääkis neile seeravite hoolekandest ning mitu apostlit sai tema õpetusest aru. Nad puhkasid öösel ja lahkusid järgmisel päeval paadiga Kapernauma.

⁴ Sebedeus ja Saloome olid asunud elama oma poja Taaveti juurde, et nende suur maja jääks Jeesuse ja tema kaheteistkümne apostli päralt. Siin veetis Jeesus oma valitud sõnumitoojatega vaikse sabati. Ta selgitas põhjalikult oma plaane taevariigi kuulutamiseks ning rääkis, kui tähtis on vältida kokkupõrkeid tsiviilvõimudega. Ta ütles: „Kui tsiviilvõimudele tuleb etteheiteid teha, jätke see ülesanne minu hoolde. Vaadake, et te ei hakka keisrit ega tema ametnikke süüdistama.” Selsamal õhtul viis Juudas Iskariot Jeesuse kõrvale ja küsis, miks ei tehta midagi Johannese vangist vabastamiseks. Ja Juudas ei jäänud Jeesuse suhtumisega päriselt rahule.

6. NÄDAL PINGELIST KOOLITUST

¹ Järgmine nädal pühendati pingsale õppetööle. Kuus uut apostlit võeti iga päev nende hoole alla, kes neid olid valinud ja andsid nüüd põhjalikult edasi kõike, mida olid taevariigitöoks valmistumisel õppinud ja kogenud. Vanemad apostlid kordasid hoolikalt kuuele nooremale kõike, mida Jeesus oli neile seni õpetanud. Õhtuti koguneti Sebedeuse aeda Jeesuselt õpetust saama.

² Sel ajal seadis Jeesus sisse kesknädalase puhke- ja meelelahutuspäeva. Seda iganädalase puhkepäeva pidamise korda järgis ta kogu oma ülejäänud ainelise elu. Kolmapäeviti nad reeglina oma tavapärase tegevusega ei tegelnud. Sel iganädalasel puhkepäeval jättis Jeesus apostlid harilikult omapead, öeldes: „Mu lapsed, minge ja puhake täna. Puhake vaevalisest taevariigitööst ja värskendage end kas oma varasema tööga või uusi meelelahutusi avastades.” Jeesus ise ei vajanud oma maises elus seda puhkepäeva, kuid ta teadis, et tema inimestest kaaslastele on nii kõige parem. Jeesus oli õpetaja — Meister; ta kaaslased olid tema õpilased — jüngrid.

³ ¶ Jeesus püüdis apostlitele selgitada vahet oma õpetuste ja *nende seas veedetud elu* ning nende õpetuste vahel, mis võivad hiljem tema *kohta* esile kerkida. Jeesus ütles: „Teie sõnumi tuum olgu minu kuningriik ja sellega seotud evangeelium. ärge kalduge kõrvale ega jutlustage *minust* ega minu *õpetustest*. Kuulutage kuningriigi evangeeliumi ja kirjeldage minu ilmutust taevasest Isast, kuid ärge eksige kõrval teedele ega looge legende või kujundage kultust, mille sisuks oleksid uskumused ja õpetused minu uskumuste ja õpetuste *kohta*.” Ent nad ei saanud jälle aru, miks ta nii kõneles, ja keegi ei sõandanud ka küsida, miks ta neile seda õpetas.

⁴ Jeesus püüdis neis varastes õpetustes võimalikult palju vältida lahkkelisid oma apostlitega, kui neil just ei tekkinud väärarusaamu tema taevasest Isast. Kõigis sellistes küsimustes parandas ta kõhklematult nende ekslikke arusaamu. Jeesusel oli oma ristimisjärgses elus Urantial vaid üks motiiv ning see oli tema Paradiisi-Isa parem ja tõetruum ilmutamine: ta rajas uut ja paremat teed Jumala juurde, usu ja armastuse teed. Ta manitses apostleid alati: „Minge otsige patuseid — leidke üles rusutud ja lohutage ärevaid.”

⁵ Jeesus tunnetas suurepäraselt olukorda, tal oli piiramatu võim, mida ta oleks saanud oma missiooni läbiviimiseks kasutada, kuid ta rahuldus täielikult vahendite ja isiksustega, mida ja keda enamik inimesi oleks pidanud ebapiisavaiks ja tähtsusetuiks. Tema

missioonil oli tohutuid dramaatilisi võimalusi, kuid tal oli kindel soov täita oma Isa ülesannet väga vaikselt ja pretensioonitult; ta vältis hoolikalt igasugust võimu ilmutamist. Nüüd kavatses ta töötada vähemasti mitu kuud vaikselt oma kaheteistkümnepostliga Galilea järve ümbruses.

7. VEEL ÜKS PETTUMUS

¹ Jeesus oli kavandanud viiekuulise vaikse individuaalse misjonitöö kampaania. Ta ei rääkinud apostlitele, kui kaua see kestab — nad töötasid lihtsalt nädal nädala järel. Tolle nädala esimese päeva hommikul, kui ta tahtis just oma kaheteistkümnepostlile seda teatada, tulid Siimon Peetrus, Jaakobus Sebedeus ja Juudas Iskariot temaga omavahel rääkima. Peetrus viis Jeesuse kõrvale ja sõandas talle öelda: „Meister, meie kaaslased saatsid meid küsima, kas aeg pole juba kuningriigiks küps. Ja kas sa kuulutad kuningriigi välja Kapernaumas või peame me selleks Jeruusalemma minema? Ja millal igaüks meist teada saab, mis ametid ta sinu juures kuningriigi rajamisel pidama hakkab?” Peetrusel oleks olnud veelgi küsimusi, kuid Jeesus tõstis manitsevalt käe ja katkestas ta jutu. Ta viipas ka teised kõrval seisvad apostlid lähemale ja ütles: „Mu väikesed lapsed, kui kaua pean ma teile selgitama! Kas te pole aru saanud, et minu kuningriik ei kuulu sellesse maailma? Olen teile korduvalt öelnud, et ma pole tulnud istuma Taaveti troonile, kuidas saate te nüüd minult küsida, missuguse koha te igaüks Isa kuningriigis saate? Kas te ei saa aru, et olen kutsunud teid vaimse kuningriigi saadikuteks? Kas te ei mõista, et peate varsti, üsna varsti mind maailmas ja kuningriigi kuulutamisel esindama, nii nagu mina esindan oma taevast Isa? Kas on see võimalik, et ma olen valinud ja õpetanud teid kuningriigi sõnumitoojateks, kuid te ei saa ikka veel aru, milles seisneb ja mille poolest on nii tähtis selle saabuva jumalariigi jõudmine inimsüdametesse? Mu sõbrad, kuulake mind uuesti. Heitke oma peast mõte, et minu kuningriik on võimu või hiilguse valitsus. Peagi antakse tõepoolest minu kätte võim kogu taeva ja maa üle, kuid Isa tahte kohaselt ei või me kasutada seda jumalikkude andi enese esiletõstmiseks sel ajastul. Ühel teisel ajastul jagate te tõepoolest minuga võimu ja au, kuid praegu on meile kohane alistuda Isa taatele ja minna ning alandlikus kuulekuses maa peal tema käsku täita.”

² Jälle olid tema kaaslased ehmunud ja hämmastunud. Jeesus saatis nad kahekaupa palvetama, paludes neil lõunaks tagasi pöörduda. Sel otsustaval ennelõunal püüdis igaüks neist Jumalat leida, nad katsusid tei-

neteisele toeks olla ja läksid siis Jeesuse juurde tagasi, nagu ta neid oli palunud.

³ Jeesus jutustas neile nüüd uuesti Johannese tulekust, ristimisest Jordani jões, Kaana pulmast, kuue hiljutisest väljavalimisest ning tema enda lihaste vanda eemalejäamisest ning hoiatas neid, et kuningriigi vaenlane püüab ka neid eemale tõmmata. Pärast seda lühikest, kuid tõsist juttu tõusid kõik apostlid püsti, et Peetruse eestvedamisel kuulutada oma kustumatut pühendumist Meistrile ja vankumatut truudust kuningriigile ehk nagu Toomas seda väljendas: „Sellele saabuvale kuningriigile, mis see ka ei oleks ja ehkki ma sellest päriselt aru ei saa.” Nad kõik *uskusid Jeesusesse* tõeliselt, kuigi ei saanud tema õpetusest täielikult aru.

⁴ Nüüd küsis Jeesus, kui palju neil on kokku raha ja kuidas nad on korraldanud oma perede eest hoolitsemise. Kui selgus, et neil on vaevalt nii palju raha, et end kaks nädalat elatada, ütles ta: „See pole minu Isa tahe, et me oma tööd nii alustaksime. Jääme siia järve äärde kaheks nädalaks ja püüame kala või teeme midagi muud, mida meie käed teha leiavad, ning vahepeal korraldage Andree, esimesena valitud apostli juhendamisel oma elu selliselt, et teil oleks tulevaseks tööks kõik vajalik olemas, nii praeguseks isikliku hoolekande tööks kui ka hilisemaks ajaks, kui ma käsin teil evangeeliumi jutlustada ja usklike õpetada.” Need sõnad rõõmustasid kõiki väga, see oli nende jaoks esimene selge ja positiivne vihje, et Jeesus kavatses hiljem aktiivsemat ja pretensioonikamat avalikku tööd alustada.

⁵ Päeva ülejäänud osa parandasid apostlid oma elu ning otsisid paate ja võrke järgmisel päeval kalale minemiseks, sest nad kõik olid otsustanud end kalapüügile pühendada — enamik neist olid olnud kalurid, ka Jeesus ise oli kogenud paadisõitja ja kalur. Paljud paadid, mida nad järgnevatel aastatel kasutasid, olid ehitatud Jeesuse enda kätega. Need olid head ning kindlad paadid.

⁶ Jeesus veenis neid pühenduma kaheks nädalaks kalapüügile, lisades: „Siis siirdute te inimesi püüdma.” Nad kalastasid kolmes rühmas, kusjuures Jeesus läks igal õhtul välja erineva rühmaga. Neile kõigile meeldis nii väga Jeesusega koos olla! Ta oli hea kalur, rõõsameelne kaaslane ja innustav sõber; mida rohkem nad koos temaga töötasid, seda enam nad teda armastasid. Matteus ütles ühel päeval: „Mida rohkem te mõnest inimesest aru saate, seda vähem teda imetlete, kuid selle mehega on nii, et mida vähem ma temast aru saan, seda rohkem ma teda armastan.”

⁷ Seda plaani, mille kohaselt kaks nädalat püüti kala ja seejärel mindi kaheks nädalaks kuningriigi heaks isiklikku tööd tegema, järgiti enam kui viis kuud, päris selle, 26. aasta lõpuni, mil pärast Johannese vangistamist lakkas tema jüngrite erakordne tagakiusamine.

8. KAHETEISTKÜMNE ESIMENE TÖÖ

¹ Kui esimese kahe nädala kalasaagid olid müüdnud, jaotas Juudas Iskariot, kes oli valitud kaheteistkümneme varahoidjaks, apostlite raha kuueks võrdseks osaks, sest nende perede eest oli juba hoolt kantud. Kui hakkas saabuma augusti keskpaik 26. a pKr, läksid nad kahekaupa tööle aladele, mis Andreas neile määras. Esimesed kaks nädalat liikus Jeesus koos Andree ja Peetrusega, järgmised kaks nädalat Jaakobuse ja Johannesega ja nii edasi kõigi ülejäänud paaridega nende valitud järjekorras. Nii sai ta minna välja vähemalt korra iga paariga, enne kui nad nende avaliku teenistuse alustamiseks jälle kokku kutsus.

² Jeesus õpetas neid jutlustama pattude andekssamist *Jumalasse uskumise* kaudu ilma patukahetsuse ja ohverdamiseta ning seda, et taevane Isa armastab kõiki oma lapsi sama igavese armastusega. Ta keelas oma apostleid arutamast:

³ 1. Ristija Johannese tööd ja vangistamist;

⁴ ¶ 2. ristimisel kuulnud häält. Jeesus ütles: „Häältele võivad viidata ainult need, kes seda häält kuulsid. Rääkige vaid sellest, mida te olete minult kuulnud, ärge rääkige kuuldustest”;

⁵ ¶ 3. vee muutumist veiniks Kaana pulmas. Jeesus manitses neid tõsiselt: „ärge rääkige kellelegi veest ja veinist.”

⁶ ¶ Need viis-kuus koosveedetud kuud oli neile imeline aeg, mil nad töötasid iga kahe nädala järel kaluritena, teenides endale piisavalt raha igaks järgmiseks nädalaks, mis nad taevariigi heaks misjonitööd tegid.

⁷ Lihtrahvas imetles Jeesuse ja tema apostlite õpetust ja teenimist. Rabid olid õpetanud juutidele juba ammu, et harimatud ei saa olla vagad ega õiglased. Ent Jeesuse apostlid olid ühtaegu vagad ja õiglased; samas ei vaevanud nad oma pead selle üle, et ei teadnud suurt osa rabide õpetustest ega maailma tarkusest.

⁸ ¶ Jeesus selgitas oma apostlitele, mis vahe on juutide õpetatud niinimetatud heategude kaudu toimuva meelearanduse ja usust — uuestisünnist — tuleneva meelemuutuse vahel, mida ta nõudis taevariiki pääsemise hinnana. Ta õpetas oma apostlitele, et *usk* on Isa taevariiki astumise ainus tingimus. Johannes oli neile

õpetanud „meeleparandust — põgenemist tulevase viha eest”. Jeesus õpetas: „Usk on avalik Jumala praegusesse, täiuslikku ja igavesse armastusse astumiseks”. Jeesus ei rääkinud nagu prohvet, kes tuleb Jumala sõna kuulutama. Ta näis rääkivat enda nimel kui keegi, kel on meelevald. Jeesus püüdis viia nende meele imede otsimiselt tõelise ja isikliku kogemuse leidmisele sisimas elava Jumala armastuse ja päästva armulisuse vaimu pakutava rahuldus- ja kindlustunde kaudu.

⁹ Jüngrid nägid juba varakult, et Meister tunneb sügavat lugupidamist ja osavõtlikku austust *iga* inimlendi suhtes, keda ta kohtab, ja neile jättis väga sügava mulje see püsiv ja muutumatu tähelepanu, mida ta alati osutas kõigile meestele, naistele ja lastele. Ta võis katkestada sügava arutelu, et minna tee peale rääkima julgustavaid sõnu mööduvale naisele, kelle kehal ja hingel oli raske koorem. Ta võis keset tõsist nõupidamist apostlitega neid segama tulnud lapsega vennalikult suhelda. Mitte miski ei paistnud Jeesusele kunagi tähtsam kui *inimene*, kes tema läheduses juhtus olema. Ta oli meister ja õpetaja, kuid veelgi enam — ta oli ka sõber ja ligimene, arusaav kaaslane.

¹⁰ ¶ Ehkki Jeesus kasutas oma avalikus õpetamistöös põhiliselt mõistujutte ja lühijutlusi, õpetas ta oma apostleid alati küsimuste ja vastuste kaudu. Oma hilisemate avalike jutluste ajal tavatses ta iga kord jutu katkestada, et vastata siiratele küsimustele.

¹¹ Jeesuse suhtumine naistesse algul ehmatas apostleid, kuid nad harjusid sellega varakult, sest ta selgitas neile põhjalikult, et naistele tuleb anda taevariigis meestega võrdsed õigused.

9. VIIS KUUD JÄRELEKATSUMIST

¹ See mõnevõrra monotoonne aeg, mil kalapüük vaheldus isikliku tööga, osutus kaheteistkümnele apostlile kurnavaks katsumuseks, kuid nad pidasid proovile vastu. Vaatamata kõigile nurinatele, kahtlustele ja mööduvatele rahulolematuseperioodidele jäid nad Meistrile antud andumus- ja ustavusvannetele truuks. Isiklik suhe Jeesusega neil järelekatumiskuu del pani nad teda nii armastama, et nad kõik (peale Juudas Iskarioti) jäid talle ustavaks ja truuks ka kohtumõistmise ja ristilöömise sünnitundidel. Tõelised mehed lihtsalt ei suuda hüljata austatud õpetajat, kes on elanud nendega nii lähedastes suhetes ja olnud neile nii pühendunud kui Jeesus. Meistri surma sünnitundidel taandus nende apostlite südameis kogu arutlus- ja otsustusvõime ning loogika lugupidavalt vaid ühe erakordse inimliku emotsiooni — ülimalt sõpruse ja ustavuse ees. Nende viie kuu jooksul, mil nad

koos Jeesusega töötasid, hakkas igauks neist pidama teda oma parimaks *sõbraks* kogu maailmas. Just see inimlik tunne, mitte niivõrd tema suurepäraseid õpetused või imelised teod, hoidis neid koos isegi pärast tema ülestõusmist ja taevariigi evangeeliumi kuulutamise uuestialustamist.

² Need kuud täis vaikset tööd olid rängaks katsumuseks apostlitele, kes selle proovi läbi tegid, ja see avaliku tegevuse katkemise aeg pani tõsiselt proovile ka Jeesuse perekonna kannatuse. Kui Jeesus valmistus oma avalikku tööd alustama, oli kogu tema pere (peale Ruti) ta tegelikult hüljanud. Nad püüdsid hiljem vaid paaril korral temaga kontakti astuda ning ka siis üksnes selleks, et veenda teda koju tagasi pöörduma, sest nad peaaegu uskusid, et ta on aru kaotanud. Nad lihtsalt ei suutnud tema filosoofiat ega õpetusi mõista, tema enda lähedastele käis see üle jõu.

³ ¶ Apostlid tegid oma isiklikku tööd Kapernaumas, Betsaidas-Juliases, Korasinis, Gerasas, Hipposes, Magdala, Kaanas, Galilea Petlemmas, Jotapatas, Raamas, Safedis, Gisalas, Gadaras ja Abilas. Lisaks neile linnadele töötasid nad ka paljudes küldes ja maa-piirkondades. Selle perioodi lõpuks olid need kaksteist oma perede eest hoolitsemiseks üsna rahuldavad kavad välja mõelnud. Enamik apostleid oli abielus, mõnel oli ka mitu last, kuid nad olid oma koduste toetamise niimoodi korraldanud, et apostlite rahatagavarast veidi lisaabi saanud, võisid nad pühendada kogu oma energia Meistri tööle, ilma et oleksid pidanud oma perede rahalise olukorra pärast muretsema.

10. KAHETEISTKÜMNE TÖÖKORRALDUS

¹ Apostlid korraldasid oma töö algul järgmiselt:

² ¶ 1. Andreas, esimesena valitud apostel, määrati kaheteistkümne juhiks ja üldsuunajaks;

³ ¶ 2. Peetrus, Jaakobus ja Johannes määrati Jeesuse isiklikeks kaaslasteks. Nad pidid tema eest nii ööl kui päeval hoolt kandma, hoolitsema tema füüsiliste ja muude vajaduste eest ja olema talle seltsiks tema öistel palvetamistel ja salapärase ühenduste ajal taevase Isaga;

⁴ ¶ 3. Filippus seati rühma majandusülemaks. Tema ülesandeks oli hankida toitu ja vaadata, et külalistel ja vahel isegi kuulajate hulkadel midagi süüa oleks;

⁵ ¶ 4. Naatanael kandis hoolt kaheteistkümne perekondade vajaduste eest. Ta sai iga apostli perekonna vajaduste kohta korrapäraselt aruande, taotles varahoidja Juudaselt raha ning saatis seda iga nädal abivajajatele;

⁶ ¶ 5. Matteus oli apostlikorpuse eelarveülem. Tema ülesandeks oli jälgida, et eelarve oleks tasakaalus ja et kassa uuesti täituks. Kui vastastikuse toetuse summasid polnud enam tulemas, kui ülalpidamiseks ei saadud piisavalt annetusi, siis oli Matteus volitatud saatma kahteistkümmet mõneks ajaks tagasi oma kalavõrkude juurde. Aga see ei olnud kunagi vajalik pärast seda, kui nad oma avalikku tööd alustasid: siis oli tal varahoidja käes alati küllaldane tagavara, et nende tegevust rahastada;

⁷ ¶ 6. Toomas oli rännakute korraldaja. Tema ülesanne oli leida peavarju ja valida kohad, kus õpetada ja jutlustada, tagades reisi sujuva ja jõudsa kulgemise vastavalt plaanidele;

⁸ ¶ 7. Jaakobus ja Juudas, Alfeuse kaksikpojad, määrati rahvahulkade juhtideks. Nende ülesanne oli leida piisavalt abistavaid kohanäitajaid, kes rahva seas jutlustamise ajal korda hoiaksid;

⁹ ¶ 8. Seloot Siimonile anti ülesanne hoolitseda

meelelahutuse ja mängude eest. Tema korraldas tegevust kolmapäeviti ja püüdis iga päev paariks tunniks lõõgastust ja meelelahutust pakkuda;

¹⁰ ¶ 9. Juudas Iskariot määrati varahoidjaks. Tema käes oli rahakott. Juudas maksis kinni kõik kulutused ja pidas arvet. Ta koostas nädalast nädalasse Matteusele eelarveid ja Andreasele iganädalasi aruandeid. Juudas maksis raha välja Andrease loaga.

¹¹ ¶ Nii töötasid need kaksteist oma algusest peale kehtinud töökorralduse järgi ajani, mil see tuli reetur Juudase lahkumise tõttu ümber korraldada. Meister ja tema jüngrid-apostlid jätkasid selle lihtsa töökorraldusega kuni pühapäevani, 12. jaanuarini 27. a pKr, mil Jeesus nad kokku kutsus ja ametlikult kuningriigi saadikuteks ja oma rõõmusõnumite jutlustajateks ametisse pühitses. Varsti pärast seda valmistusid nad minema Jeruusalemma ja Juudamaale oma esimesele avalikule jutlustamisreisile.